

Švadlenky

♩ = 116

Kdo by vás, švad - len - ky, ne - měl rád,

u - mí - te pře - krás - ně tan - co - vat,

tan - co - vat, mi - lo - vat a lí - bat, hej,

ra - dost je se na vás po - dí - vat.

2. Švadlenka u stroje seděla,
z okénka na mě se hleděla,
[:já jsem se jí alespoň dovolil,
hej, že bych jí domu doprovodil.:]

4. Začervenala se jak růže,
že prý mě milovat nemůže,
[:tak jsem se jí alespoň dovolil,
hej, že bych jí domu doprovodil.:]

3. Druhý den čekal jsem u vchodu,
abych jí sklonil svou poklonu,
[:začervenala se jak růže,
hej, že mě milovat nemůže.:]

5. Když jsme se s milou loučili,
lidé se za námi točili,
[:když jsem jí poslední sbohem dal,
hej, tuto píseň jsem si zazpíval.:]